

Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA (devátého senátu)

16. ledna 2014*

„Zemědělství — Nařízení (ES) č. 1698/2005 — EZFRV — Požadavky týkající se právní formy místních akčních skupin — Změna uvedených požadavků — Pravomoc členských států — Meze“

Ve věci C-24/13,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság (Maďarsko) ze dne 3. ledna 2013, došlým Soudnímu dvoru dne 21. ledna 2013, v řízení

Dél-Zempléni Nektár Leader Nonprofit kft.

proti

Vidékfejlesztési miniszter,

SOUDNÍ DVŮR (devátý senát),

ve složení M. Safjan, předseda senátu, J. Malenovský a A. Prechal (zpravodajka), soudci,

generální advokát: P. Cruz Villalón,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout usnesením s odůvodněním podle článku 53 odstavce 2 a článku 99 jednacího řádu Soudního dvora,

vydává toto

Usnesení

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. L 277, s. 1) a nařízení Komise (ES) č. 1974/2006 ze dne 15. prosince 2006, kterým se stanoví podrobná pravidla pro použití nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 (Úř. věst. L 368, s. 15).
- 2 Projednávaná žádost byla podána v rámci sporu mezi Dél-Zempléni Nektár Leader Nonprofit kft (dále jen „DZNLN“) a vidékfejlesztési miniszter (ministr pro rozvoj venkova) ve věci rozhodnutí ministra pro rozvoj venkova o tom, že společnost DZNLN již nadále není uznávána za místní akční skupinu.

* Jednací jazyk: maďarština.

Právní rámec

Unijní právo

3 Nařízení č. 1698/2005 stanoví pravidla působení EZFRV.

4 Článek 15 odst. 1 uvedeného nařízení stanoví:

„V členských státech EZFRV působí prostřednictvím programů pro rozvoj venkova. Tyto programy provádějí strategii rozvoje venkova prostřednictvím souboru opatření rozdělených do skupin podle os vymezených v hlavě IV, pro jejichž dosažení bude požadována podpora z EZFRV.

Každý program rozvoje venkova se týká období mezi 1. lednem 2007 a 31. prosincem 2013.“

5 V rámci režimu podpory osy 4 „Leader“ článek 61 nařízení č. 1698/2005 stanoví:

„Přístup Leader zahrnuje alespoň tyto prvky:

- a) strategie místního rozvoje podle jednotlivých oblastí, určené pro řádně vymezená subregionální venkovská území;
- b) partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem na místní úrovni (dále jen „místní akční skupiny“);
- c) přístup zdola spojený s tím, že rozhodovací pravomoc týkající se vypracování a provádění strategií místního rozvoje náleží místním akčním skupinám;
- d) víceodvětvové navrhování a provádění strategie založené na součinnosti mezi subjekty a projekty z různých odvětví místního hospodářství;

[...]

- g) vytváření sítí místních partnerství.“

6 Článek 62 nařízení č. 1698/2005, nadepsaný „Místní akční skupiny“, stanoví:

„1. Místní akční skupiny uplatňují při místním rozvoji partnerský přístup a musí splňovat tyto podmínky:

- a) navrhnou ucelenou strategii místního rozvoje, jejíž základ tvoří alespoň prvky stanovené v čl. 61 písm. a) až d) a g), a odpovídají za její provádění;
- b) tvoří je buď skupina, na kterou se již vztahují iniciativy Leader II [...] nebo Leader+ [...], nebo skupina podle přístupu Leader, nebo musí být novou skupinou zastupující partnery z jednotlivých společensko-ekonomických odvětví působících místně na dotčeném území. Podíl hospodářských a sociálních partnerů a jiných zástupců občanské společnosti, například zemědělců, žen a mladých lidí z venkova a jejich sdružení, musí v místním partnerství na úrovni rozhodování činit alespoň 50 %;
- c) prokáží schopnost definovat a provádět strategii rozvoje pro danou oblast.

2. Řídící orgán zajistí, že místní akční skupiny si buď zvolí správního a finančního vedoucího, schopného spravovat veřejné prostředky a zajišťovat uspokojivou činnost partnerství, nebo se spojí v rámci zákonně vytvořené společné struktury, jejíž uspořádání zaručuje uspokojivou činnost partnerství a schopnost spravovat veřejné prostředky.

[...]

4. Místní akční skupiny vybírají projekty, které musí být v rámci této strategie financovány. Mohou také vybírat projekty spolupráce.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 7 DZNLN, nezisková společnost s ručením omezeným, byla za místní akční skupinu Leader uznána rozhodnutím Új Magyarország Vidékfejlesztési Program Irányító Hatósága (orgán pověřený programem rozvoje venkova „Nové Maďarsko“) dne 26. září 2008.
- 8 Společnost DZNLN následně vykonávala svou činnost místní akční skupiny Leader a dodržovala přitom požadavky vyplývající z unijního i vnitrostátního práva.
- 9 Výše uvedené uznání bylo společnosti DZNLN odejmuto rozhodnutím ze dne 26. dubna 2012 s účinností od 30. dubna 2012 z důvodu, že podle čl. 2 odst. 1 až 3 vyhlášky 54/2011 ministra pro rozvoj venkova mohla být od tohoto data za místní akční skupiny Leader označována pouze sdružení, a tedy nikoliv – zejména – entity fungující, podobně jako DZNLN, ve formě neziskové obchodní společnosti.
- 10 Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság (správní soud a soud pro pracovněprávní spory v Budapešti), ke kterému společnost DZNLN podala žalobu zpochybňující uvedené rozhodnutí, se zabývá slučitelností tohoto rozhodnutí s nařízeními č. 1698/2005 a č. 1974/2006. Uvedený soud se proto rozhodl řízení přerušit a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
 - „1) Je možné vykládat nařízení [č. 1698/2005 a č. 1974/2006] v tom smyslu, že místní akční skupiny vytvořené v souvislosti se zemědělskými podporami mohou v určitém členském státu fungovat pouze v organizační formě stanovené zákonem?
 - 2) Může zákonodárce členského státu na základě výše uvedených nařízení přijmout právní úpravu rozlišující takovým způsobem, že uznání za místní akční skupiny je vyhrazeno některým právním formám prostřednictvím stanovení striktnějších nebo jiných podmínek, nezávisle na ustanovení čl. 62 odst. 1 nařízení č. 1698/2005?
 - 3) Postačuje na základě výše uvedených nařízení, aby místní akční skupiny v členském státu splňovaly pouze podmínky stanovené v čl. 62 odst. 1 nařízení č. 1698/2005? Může členský stát uvedené ustanovení omezit tím, že organizacím, které splňují podmínky stanovené [uvedeným čl. 62 odst. 1], stanoví dodatečné formální nebo právní podmínky?
 - 4) Je možné vykládat výše uvedená nařízení v tom smyslu, že do prostoru členského státu pro uvážení náleží rozhodnutí, podle kterého členský stát nezávisle na podmínkách čl. 62 odst. 1 nařízení č. 1698/2005 prohlásí za zrušenou místní akční skupinu fungující v souladu s uvedenými podmínkami, jež navíc v rámci svého fungování vždy dodržovala všechny vnitrostátní předpisy a předpisy Společenství, které se jí týkaly, a povoluje pouze fungování místních akčních skupin majících novou právní formu?

- 5) Je možné vykládat výše uvedená nařízení v tom smyslu, že určitý členský stát může, i pokud jde o již probíhající programy podpory a programové období, případně změnit též právní rámec fungování místních akčních skupin?
- 6) Jak je třeba vykládat uvedená nařízení v případě, kdy došlo ke zrušení místních akčních skupin, které do té doby fungovaly efektivně a řádně? Co se v takovém případě stane s převzatými závazky a právy nabytými místními akčními skupinami, zejména s ohledem na všechny osoby dotčené zrušením?
- 7) Je možné vykládat čl. 62 odst. 2 [nařízení č. 1698/2005] v tom smyslu, že je možné považovat za přípustné a bez vad vnitrostátní právní předpisy, podle se kterých místní akční skupiny Leader fungující ve formě neziskové obchodní společnosti musí ve lhůtě jednoho roku přeměnit na sdružení z důvodu, že jedině forma sdružení, které je společenskou organizací, může správně zajistit vytvoření sítě mezi místními partnery, jelikož podle platného maďarského práva je základním účelem obchodní společnosti dosahování zisku a existence hospodářských zájmů vylučuje získání veřejnosti a vstup nových členů?“

K předběžným otázkám

- 11 Úvodem je třeba připomenout, že v souladu s článkem 99 jednacího řádu Soudního dvora, pokud lze odpověď na položenou předběžnou otázku jasně vyvodit z judikatury nebo pokud o této odpovědi nelze rozumně pochybovat, může Soudní dvůr kdykoli na návrh soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta rozhodnout usnesením s odůvodněním. V projednávané věci je nutné toto ustanovení použít, pokud jde o první až pátou, jakož i sedmou otázku.
- 12 Podle čl. 53 odst. 2 téhož jednacího řádu, je-li určitá žádost zjevně nepřijatelná, Soudní dvůr může, po vyslechnutí generálního advokáta, kdykoliv rozhodnout usnesením s odůvodněním. V rámci projednávané věci je třeba toto ustanovení použít, pokud jde o šestou otázku.

K první až třetí otázce

- 13 Podstatou prvních tří otázek předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda nařízení č. 1698/2005 a č. 1974/2006 musí být vykládána v tom smyslu, že vyžadují, zakazují nebo umožňují přijetí vnitrostátní právní úpravy, která stanoví, že místní akční skupina, která splňuje všechny podmínky stanovené v čl. 62 odst. 1 nařízení č. 1698/2005, podléhá i povinnosti mít určitou právní formu a dalším požadavkům, které s tím souvisejí.
- 14 V tomto ohledu je nutné nejprve připomenout, že ustanovení nařízení z důvodu své samotné povahy a funkce v systému pramenů unijního práva sice mají obecně ve vnitrostátních právních rádech bezprostřední účinek, i když není nezbytné, aby vnitrostátní orgány přijaly prováděcí opatření, avšak některá jejich ustanovení mohou pro své uplatnění vyžadovat přijetí prováděcích opatření členskými státy (viz zejména rozsudek ze dne 25. října 2012, Ketelä, C-592/11, bod 35 a citovaná judikatura).
- 15 Z ustálené judikatury v tomto ohledu vyplývá, že členské státy mohou přijmout prováděcí opatření k nařízení, pokud tím nenaruší jeho přímou použitelnost, nezastřou jeho povahu aktu unijního práva a upřesní-li uplatnění prostoru pro uvážení, který jim toto nařízení přiznává, za podmínky, že nepřekročí meze stanovené ustanoveními tohoto nařízení (výše uvedený rozsudek Ketelä, bod 36 a citovaná judikatura).

- 16 S poukazem na příslušná ustanovení dotčeného nařízení vykládaná s přihlédnutím k cílům tohoto nařízení je třeba určit, zda tato ustanovení zakazují, ukládají či umožňují členským státům vydat některá prováděcí opatření a zda – zejména v tomto posledně uvedeném případě – dotčená opatření spadají do prostoru pro uvážení přiznaného každému členskému státu (výše uvedený rozsudek Ketelä, bod 37).
- 17 Zadruhé je třeba připomenout, že podle čl. 51 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) jsou její ustanovení určena členským státům, pokud uplatňují právo Unie. Členské státy jsou při tomto uplatňování rovněž povinny zajistit dodržování takových obecných zásad tohoto práva, jako jsou zejména zásady rovného zacházení, právní jistoty, ochrany legitimního očekávání a proporcionality (viz zejména rozsudky ze dne 20. června 2002, Mulligan a další, C-313/99, Recueil, s. I-5719, bod 46, a ze dne 4. června 2009, JK Otsa Talu, C-241/07, Sb. rozh. s. I-4323, bod 46).
- 18 Ve světle skutečností připomenutých v bodech 15 a 16 tohoto usnesení je třeba uvést, že nařízení č. 1698/2005 nestanoví pravidla týkající se určité právní formy, kterou musí mít místní akční skupiny. V tomto ohledu se uvedené nařízení omezuje na to, že ve svém čl. 62 odst. 2 stanoví, že řídicí orgán zajistí, že místní akční skupiny si buď zvolí správního a finančního vedoucího, schopného spravovat veřejné prostředky a zajišťovat uspokojivou činnost partnerství, nebo se spojí v rámci zákonně vytvořené společné struktury, jejíž uspořádání zaručuje uspokojivou činnost partnerství a schopnost spravovat veřejné prostředky.
- 19 Za těchto podmínek, a zejména s ohledem na možnost volby, kterou posledně uvedené ustanovení řídicímu orgánu poskytuje, nemůže být nařízení č. 1698/2005 vykládáno v tom smyslu, že členským státům ukládá, že místní akční skupiny musí mít určitou právní formu.
- 20 Poté je třeba konstatovat, že ani uvedený čl. 62 odst. 2 nemůže být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby členské státy požadovaly, aby místní akční skupiny měly určitou právní formu tím, že takto upřednostní jednu ze dvou možností, na kterou uvedené ustanovení odkazuje.
- 21 Jak vyplývá ze samotného znění posledně uvedeného ustanovení, účelem tohoto ustanovení je pouze přispět k zaručení uspokojivé činnosti partnerství a jeho schopnosti spravovat veřejné prostředky.
- 22 Zejména vzhledem k údajům obsaženým v článku 61 a čl. 62 odst. 1 nařízení č. 1698/2005, z nichž vyplývá, že místní akční skupina je partnerstvím mezi veřejným a soukromým sektorem zahrnujícím širokou škálu soukromých partnerství, které musí mít rozhodovací pravomoc a schopnost definovat a provádět strategii místního rozvoje, za kterou odpovídá, je však třeba konstatovat, že povinnost použít pro účely založení takové skupiny určitou právní formu, může obzvláště účinně přispět k dosažení uvedeného cíle. Proto stanovení takové povinnosti v zásadě spadá do prostoru pro uvážení, který členské státy při provádění nařízení č. 1698/2005 mají.
- 23 Konečně, pokud jde o otázku, zda se členské státy při přijímání takové právní úpravy, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, držely v rámci prostoru pro uvážení, který při provádění nařízení č. 1698/2005 mají, je třeba připomenout, že – jak vyplývá z ustálené judikatury – nutnost dospět k takovému výkladu unijního práva, který bude pro vnitrostátní soud užitečný, zejména vyžaduje, aby uvedený soud vymezil skutkový a právní rámec, do něhož jsou otázky, které pokládá, zasazeny, nebo alespoň vysvětlil skutkové předpoklady, na nichž jsou uvedené otázky založeny (viz zejména rozsudek ze dne 31. ledna 2008, Centro Europa 7, C-380/05, Sb. rozh. s. I-349, bod 57 a citovaná judikatura).
- 24 V tomto ohledu je však třeba uvést, že navzdory tvrzení, podle kterého z čl. 2 odst. 1 až 3 vyhlášky 54/2011 vyplývá, že od 30. dubna 2012 mohou být označeny za místní akční skupiny Leader pouze entity, které mají právní formu sdružení, předkládací rozhodnutí neobsahuje žádné údaje o ostatních podmínkách a ustanoveních charakterizujících takto stanovený nový právní rámec ani neupřesňuje specifické právní charakteristiky, kterým musí odpovídat „sdružení“ podle použitelného vnitrostátního

- práva. Uvedené rozhodnutí kromě toho neobsahuje žádné bližší údaje týkající se dřívějšího vnitrostátního právního rámce ani jasné údaje týkající se důvodů, které příslušný orgán vedly k tomu, aby jej nahradil novým právním rámcem.
- 25 V důsledku toho je třeba konstatovat, že obsah předkládacího rozhodnutí Soudnímu dvoru neumožňuje, aby předkládajícímu soudu poskytl vodítka jdoucí nad rámec obecných vodítek, které již byly připomenuty v bodech 15 až 17 tohoto usnesení.
- 26 V tomto ohledu je třeba připomenout zejména to, že informace poskytnuté v předkládacích rozhodnutích nemají pouze umožnit Soudnímu dvoru, aby podal užitečné odpovědi, ale mají rovněž poskytnout vládám členských států, jakož i ostatním zúčastněným možnost předložit vyjádření v souladu s článkem 23 statutu Soudního dvora Evropské unie. Podle ustálené judikatury je přitom na Soudním dvoru, aby zajistil, že tato možnost bude zachována vzhledem k tomu, že na základě uvedeného ustanovení jsou zúčastněným oznamována pouze předkládací rozhodnutí (viz zejména usnesení ze dne 28. června 2000, *Laguillaumie*, C-116/00, *Recueil*, s. I-4979, bod 14 a citovaná judikatura).
- 27 V tomto ohledu skutečnost, že si maďarská vláda ve svém písemném vyjádření dala záležet na tom, aby vymezila vnitrostátní právní rámec, neboť pouze jeho znalost by umožnila poskytnout přesnější odpovědi na dotazy vznesené v předběžných otázkách, nemůže zhojit výše uvedené mezery, jimiž se vyznačuje předkládací rozhodnutí.
- 28 Kromě toho je třeba uvést, že i když se otázky předkládajícího soudu formálně týkají nařízení č. 1974/2006, uvedený soud v otázkách ani v obsahu předkládacího rozhodnutí neidentifikoval ustanovení uvedeného nařízení, jehož výklad konkrétně požaduje, *a fortiori* ani neposkytl žádné vysvětlení týkající se vazby, kterou spatřuje mezi takovým ustanovením a sporem v původním řízení nebo jeho předmětem. Za těchto podmínek není namístě zabývat se otázkami položenými v souvislosti s nařízením č. 1974/2006.
- 29 S ohledem na výše uvedené je třeba odpovědět na první tři otázky tak, že ustanovení č. 1698/2005, a zejména jeho články 61 a 62, musí být vykládány v tom smyslu, že nevyžadují ani v zásadě nezakazují přijetí vnitrostátní právní úpravy, která stanoví, že místní akční skupina, která splňuje všechny podmínky stanovené v čl. 62 odst. 1 tohoto nařízení, může svou činnost vykonávat pouze v určité právní formě. Nicméně předkládajícímu soudu přísluší, aby se ujistil, že taková vnitrostátní právní úprava s ohledem na všechny její relevantní charakteristiky nenarušuje přímou použitelnost uvedeného nařízení a že upřesňuje využití prostoru pro uvážení, který členským státům stejné nařízení přiznává, za podmínky, že nepřekračuje meze stanovené jeho ustanoveními. Předkládajícímu soudu rovněž přísluší, aby se ujistil, že tato vnitrostátní právní úprava respektuje ustanovení Listiny a obecné zásady unijního práva.

Ke čtvrté, páté a sedmé otázce

- 30 Podstatou čtvrté, páté a sedmé otázky předkládajícího soudu, kterými je třeba zabývat se společně, je, zda unijní právo brání tomu, aby se vnitrostátní právní úprava, která stanoví, že místní akční skupiny mohou vykonávat svou činnost pouze v určité právní formě, po uplynutí ročního přechodného období uplatnila na místní akční skupiny, které byly platně založeny v jiné právní formě v době účinnosti předchozí vnitrostátní právní úpravy, zatímco probíhají programy podpory a s nimi související programové období.
- 31 Jak vyplývá z bodu 17 tohoto usnesení, členské státy jsou při přijímání takové vnitrostátní právní úpravy, jako je dotčená právní úprava, zejména povinny zajistit dodržování Listiny a obecných zásad unijního práva.

- 32 Mezi tyto právní zásady patří zásada právní jistoty, která vyžaduje, aby právní úprava, která vyvolává nepříznivé důsledky pro jednotlivce, byla jasná a přesná a její použití bylo pro právní subjekty předvídatelné (viz zejména rozsudek ze dne 7. června 2005, VEMW a další, C-17/03, Sb. rozh. s. I-4983, bod 80, jakož i citovaná judikatura).
- 33 Soudní dvůr již rozhodl, že jednotlivec nemůže spoléhat na to, že nedojde k žádným legislativním změnám, nýbrž může zpochybnit pouze způsob provedení takové změny. V tomto ohledu zásada právní jistoty vyžaduje zejména to, aby zákonodárce přihlédl ke zvláštní situaci subjektů a případně stanovil, že se nová právní pravidla použijí s určitými úpravami (viz výše uvedený rozsudek VEMW a další, bod 81, jakož i citovaná judikatura).
- 34 V tomto kontextu je třeba konstatovat, že roční přechodné období mající za cíl umožnit dotčným subjektům, aby se přizpůsobily takové nové právní úpravě, jako je právní úprava v původním řízení, se v zásadě nejeví jako nepřiměřené.
- 35 Pokud jde o ostatní aspekty, kterými se vyznačuje uvedená právní úprava, je třeba konstatovat, že předkládající soud ve své žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce neposkytl dostatečné údaje, které by Soudnímu dvoru umožňovaly, aby předkládajícímu soudu poskytl užitečnou odpověď jdoucí nad rámec připomenutí zásad, které již byly zopakovány v bodech 15 až 17 tohoto usnesení a v rámci odpovědi poskytnuté na první tři předběžné otázky.
- 36 Navzdory bližšímu údaji, který se týká délky přechodného období, se totiž popis relevantního vnitrostátního právního rámce, který zahrnuje předkládací rozhodnutí, jeví, jak již bylo uvedeno v bodě 24 tohoto usnesení, jako neúplný. Rovněž je třeba uvést, že v témže rozhodnutí chybí všechny informace týkající se podmínek charakterizujících původní uznání za místní akční skupinu a právní odpovědnosti, kterou z tohoto titulu orgány mají vůči společnosti DZNLN, a dále konkrétní důsledky, které u takové entity, jako je DZNLN, vyvolá přechod na právní formu sdružení v rámci nového právního režimu zavedeného vyhláškou 54/2011 nebo, v případě neprovedení takové změny formy, ztráta statusu místní akční skupiny.
- 37 Za těchto podmínek je třeba odpovědět na čtvrtou, pátou a sedmou otázku tak, že unijní právo v zásadě nebrání tomu, aby se vnitrostátní právní úprava, která stanoví, že místní akční skupiny mohou vykonávat svou činnost pouze v určité právní formě, mohla po uplynutí ročního přechodného období uplatnit na místní akční skupiny, které byly zřízeny v jiné právní formě v době účinnosti předchozí vnitrostátní právní úpravy, ačkoli programy podpory a s nimi související programové období ještě běží. Platí to však pouze tehdy, když zejména s ohledem na vlastní charakteristiky pozdější právní úpravy a její konkrétní důsledky použití nové právní úpravy na takové místní akční skupiny upřesňuje způsob využití prostoru pro uvážení, který členským státům přiznává nařízení č. 1698/2005, za podmínky, že nepřekročí meze stanovené jeho ustanoveními a že k němu dojde v souladu s ustanoveními Listiny, jakož i s obecnými zásadami unijního práva, což přísluší ověřit vnitrostátnímu soudu.

K šesté otázce

- 38 Podstatou šesté otázky předkládajícího soudu je, jaké důsledky mohou mít ustanovení nařízení č. 1698/2005 a č. 1974/2006, pokud jde o způsob, jakým je třeba naložit se závazky, které místní akční skupina převzala, a s právy, která nabyla, pokud tato skupina zanikla.
- 39 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v souladu s ustálenou judikaturou přísluší v rámci spolupráce mezi Soudním dvorem a vnitrostátními soudy založené článkem 267 SFEU pouze vnitrostátnímu soudci, kterému byl spor předložen a který musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, které bude vydáno, aby s ohledem na konkrétní okolnosti věci posoudil jak nezbytnost rozhodnutí o předběžné

otázce pro vydání svého rozsudku, tak relevanci otázek, které klade Soudnímu dvoru. Proto je Soudní dvůr v zásadě povinen rozhodnout, jestliže se položené otázky týkají výkladu unijního práva (viz zejména rozsudek ze dne 24. dubna 2012, Kamberaj, C-571/10, bod 40 a citovaná judikatura).

- 40 Nicméně Soudnímu dvoru přísluší zkoumat podmínky, za nichž byl dotázán vnitrostátním soudem, za účelem ověření své vlastní pravomoci. Duch spolupráce, jímž má být veden průběh řízení o předběžné otázce, totiž znamená, že vnitrostátní soud bere ohled na funkci svěřenou Soudnímu dvoru, kterou je přispívat k výkonu spravedlnosti v členských státech, a nikoliv poskytovat poradní stanoviska k obecným či hypotetickým otázkám (viz výše uvedený rozsudek Kamberaj, bod 41 a citovaná judikatura).
- 41 V tomto ohledu je odmítnutí žádosti podané vnitrostátním soudem možné pouze tehdy, je-li zjevné, že žádaný výklad unijního práva nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém nebo také jestliže Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na jemu položené otázky (viz výše uvedený rozsudek Kamberaj, bod 42 a citovaná judikatura).
- 42 V projednávané věci je třeba uvést, že spor v původním řízení proti sobě staví společnost DZNLN a Vidékfejlesztési Miniszter ve věci legality rozhodnutí, kterým ministr pro rozvoj venkova společnosti DZNLN rozhodl, že již nadále není uznávána za místní akční skupinu.
- 43 Naproti tomu ze žádné skutečnosti obsažené v uvedeném rozhodnutí nevyplývá, že spor, o jehož rozhodnutí je předkládající soud žádán, se týká i způsobu, kterým je třeba naložit se závazky přijatými nebo právy nabytými takovou místní akční skupinou, a v tomto ohledu je třeba konstatovat, že předkládající soud neprokázal, v čem by šestá otázka položená Soudnímu dvoru mohla mít vztah k realitě a k předmětu před ním projednávaného sporu (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Kamberaj, bod 57).
- 44 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že se uvedená otázka netýká výkladu unijního práva, který odpovídá objektivní potřebě rozhodnutí, jež předkládající soud musí přijmout (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 24. března 2011, Abt a další, C-194/10, body 37 a 38, jakož i citovaná judikatura).
- 45 V důsledku toho je šestá otázka zjevně nepřípustná.

K nákladům řízení

- 46 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (devátý senát) rozhodl takto:

- 1) **Ustanovení nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), konkrétně jeho články 61 a 62, musí být vykládána v tom smyslu, že nevyžadují ani v zásadě nezakazují přijetí vnitrostátní právní úpravy, která stanoví, že místní akční skupina, která splňuje všechny podmínky stanovené v čl. 62 odst. 1 tohoto nařízení, může svou činnost vykonávat pouze v určité právní formě. Nicméně předkládajícímu soudu přísluší, aby se ujistil, že taková vnitrostátní právní úprava s ohledem na všechny její relevantní charakteristiky nenarušuje přímou použitelnost uvedeného nařízení a že upřesňuje využití prostoru pro uvážení, který členským státům uvedené nařízení přiznává, za podmínky, že nepřekračuje**

meze stanovené jeho ustanoveními. Předkládajícímu soudu rovněž přísluší, aby se ujistil, že tato vnitrostátní právní úprava respektuje ustanovení Listiny základních práv Evropské unie, jakož i obecné zásady unijního práva.

- 2) Unijní právo v zásadě nebrání tomu, aby se vnitrostátní právní úprava, která stanoví, že místní akční skupiny mohou vykonávat svou činnost pouze v určité právní formě, se po uplynutí ročního přechodného období mohla uplatnit na místní akční skupiny, které byly zřízeny v jiné právní formě v době účinnosti předchozí vnitrostátní právní úpravy, ačkoli programy podpory a s nimi související programové období ještě běží. Platí to však pouze tehdy, když zejména s ohledem na vlastní charakteristiky pozdější právní úpravy a její konkrétní důsledky použití nové právní úpravy na takové místní akční skupiny upřesňuje způsob využití pro uvážení, který členským státům přiznává nařízení č. 1698/2005, za podmínky, že nepřekročí meze stanovené jeho ustanoveními a že k němu dojde v souladu s ustanoveními Listiny základních práv Evropské unie, jakož i s obecnými zásadami unijního práva, což přísluší ověřit vnitrostátnímu soudu.

Podpisy.